

Frank Aaen (EL):

Denne debat om tilbagevirkende kraft føres jo ofte med stor energi af højresiden her i Folketingssalen. Det drejer sig stort set altid om nogle, der har penge. Deres interesser vil man altid varetage, og så hives det argument her en gang imellem frem.

Men når det drejer sig om mennesker, der har meldt sig ind i en arbejdsløshedskasse, og som har meldt sig ind i tiltro til, at de dermed var sikret en lang årrække fremover at kunne få dagpenge, hvis ikke arbejdsmarkedet var til rådighed for dem, eller unge mennesker, der har meldt sig ind i en a-kasse og opfyldt alle de krav, der skulle til, og som så lige pludselig ved lovgivning herindefra får at vide: Jamen I troede nok, da I meldte jer ind, at I skulle have ret til almindelige dagpenge, men ha ha, I har kun ret til halve dagpenge, når det er den slags overgreb, vi laver, hvor man virkelig kan tale om tilbagevirkende kraft, så hører vi aldrig argumentet brugt herovre fra højresiden. Nej, så er det bare noget, man gør. Men lige så snart det har noget at gøre med nogle, der har formue, nogle, der har penge, uha uha, så må vi endelig ikke røre. Selv om det er den mest usympatiske fidus, vi fjerner, må vi endelig ikke gøre det med tilbagevirkende kraft, for de havde en forventning om, at de kunne snyde skattevæsenet, og det må vi ikke lave om på.

Jeg siger bare, at jeg synes, der er meget hykleri i denne debat, og jeg skal bare sige, at så vidt vi kan se, kan vi uden store problemer støtte det forslag til dobbeltbeskatningsaftale, som ligger til godkendelse i dag.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg skal nok lade være at udstrække debatten til en almindelig drøftelse af velfærdssamfundet, men, hr. Aaen, må jeg bede om ét eneste eksempel på, at Venstre har stemt for en lovgivning, der har ramt de grupper, som hr. Aaen går så stærkt op i, med tilbagevirkende kraft, bare ét eneste eksempel? Det må jeg vel have krav på – ét.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

A-kasselovgivningen i det her land er sådan, at man skal melde sig ind i en a-kasse. Man skal have arbejde, og man skal betale kontingent i en given periode efter ganske bestemte regler, og på det tidspunkt, f.eks. i 1995, var reglerne

sådan, at hvis et ungt menneske opfyldte alle kriterier, betalte sit kontingent, så kunne man være sikker på, at man kunne have dagpengen i en ganske lang tid fremover, hvis man ikke kunne få arbejde.

Den sag lavede man om ved at gennemføre, at nu kunne man kun få halve dagpenge, hvis man var under 25 år og ikke havde en bestemt uddannelse. Man tog en lille gruppe ud, som havde meldt sig ind under ét sæt forudsætningsregler, og lige pludselig ændrede man fundamentalt på deres vilkår.

Hvis ikke det er med tilbagevirkende kraft, så er der ikke noget, der hedder tilbagevirkende kraft.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal ikke forlænge debatten mere, blot tilkendegive, at vi i CD støtter det lovforslag, som ligger fra skatteministeren, og hvis der kommer nogle spørgsmål eller problemer under udvalgsbehandlingen, kigger vi selvfølgelig på dem.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal også ved denne lejlighed takke for en positiv modtagelse af lovforslaget. Jeg vil ikke gå ind i en debat om spørgsmålet om tilbagevirkende kraft. Jeg vil meget stærkt advare imod, at man bruger det i flæng uden at give det et præcist indhold. Det kan bruges til alt muligt, som fru Elisabeth Arnold var inde på.

Faktisk, hvis man vil køre det sådan på den vulgære måde, som jeg synes der er visse tendenser til, kan man simpelt hen ikke lave én eneste lovændring, og det er ikke kun skattelovgivning, vi taler om. Det får altid konsekvenser, når folk har forventninger. Men er det det, man taler om, når man taler om tilbagevirkende kraft?

Men jeg vil ikke gå ind i debatten. Jeg vil i øvrigt heller ikke gå ind i den debat, som hr. Jensby var lidt inde på, vedrørende en anden dobbeltbeskatningsoverenskomst, som vi i øjeblikket er i gang med at undersøge. Jeg vil bare sige, at vi får lejlighed til at diskutere det ved den lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.